

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v právnej veci žalobcu **M.**, bývajúceho v **S.**, zastúpeného **M.**, advokátkou v **T.**, proti žalovanej **S.**, **T.**, **o zaplataenie 395 438 Sk s príslušenstvom**, v časti rozhodovania o návrhu žalobcu na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania, vedenej na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 7 C 14/2000, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 20. septembra 2007 sp. zn. 9 Co 135/2007

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým bol zamietnutý návrh žalobcu na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania. Odvolací súd sa stotožnil s názorom prvostupňového súdu, že žalobca sa ihneď po prepustení z nemocnice 21.12.2006 dostavil dvakrát na súd prvého stupňa, kde nahliadal do spisu a okrem toho bol prítomný na pojednávaní 12.9.2006, kedy bolo pojednávanie odročené za účelom vyhlásenia rozhodnutia. Rozhodnutie vo veci samej bolo vyhlásené 13.9.2006, na ktorom pojednávaní bol žalobca prítomný. Žalobca teda vedel o tom ako súd vo veci rozhodol, vedel či podá proti tomuto rozhodnutiu odvolanie alebo nie. Napadnutý rozsudok prevzal 11.12.2006, následne bol hospitalizovaný 13.12.2006. Vedel že je chorý a môže kedykoľvek u neho nastať situácia, že bude musieť byť hospitalizovaný. Vzhľadom k týmto okolnostiam nemožno dôvod, že bol od 13.12.2006 do 20.12.2006 hospitalizovaný, považovať za ten ospravedlniteľný dôvod, pre ktorý by nemohol vykonať úkon, ktorý mu patril, teda podať odvolanie. Podľa dokladu doručeného samotným žalobcom a priloženého k odvolaniu možno uzatvoriť, že i ku dňu 31.5.2007 bol dočasne práceneschopný. Ak by teda súd práceneschopnosť považoval

za ospravedlniteľný dôvod, táto prekážka doteraz, resp. najmenej do konca mája 2007 neodpadla.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca. Uviedol, že napadnuté rozhodnutie a konanie, ktorému predchádzalo trpí vadou podľa § 237 písm. f/ O.s.p., ktorá spočíva v tom, že súdy neposúdili správne jeho návrh na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania, keď jeho práceneschopnosť nepovažovali za ospravedlniteľný dôvod. Nevyhovením návrhu na odpustenie zmeškania lehoty mu odňali možnosť konať pred súdom, čo bolo dôvodom jeho žiadosti na zrušenie uznesenia odvolacieho súdu a vrátenie veci tomuto súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal účastník konania v zákonom stanovenej lehote (§ 240 ods. 1 O.s.p.) ďalej skúmal či opravný prostriedok žalobcu smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno v zmysle § 236 a nasl. O.s.p. napadnúť dovolaním. Dospel pritom k záveru, že dovolanie nie je v danej veci prípustné.

Občiansky súdny poriadok pripúšťa dovolanie proti uzneseniam odvolacieho súdu z dôvodov taxatívne vypočítaných v ustanoveniach § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. a v prípadoch uvedených v § 239 O.s.p.

Podľa § 237 O.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodol senát.

Podľa § 239 O.s.p. je dovolanie tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa a proti potvrdzujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu vtedy, ak odvolací súd v ňom vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie zásadného právneho významu, alebo ak ide o uznesenie o návrhu na

zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia alebo o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia, alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

V preskúmvanej veci nejde o žiaden z prípadov uvedených v § 239 O.s.p. Napadnutým uznesením bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa bez toho, aby odvolací súd vyslovil v potvrdzujúcom uznesení prípustnosť dovolania a nejde ani o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia a ani o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné).

Vzhľadom na uvedené dovolací súd skúmal, či je daný dôvod prípustnosti dovolania podľa § 237 O.s.p. Osobitne sa zameral na otázku opodstatnenosti tvrdenia žalobcu, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, čo zakladá dovolací dôvod podľa § 237 písm. f/ O.s.p.

Vadou konania podľa uvedeného zákonného ustanovenia je taký závadný procesný postup, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Ustanovenie § 237 písm. f/ O.s.p. odňatie možnosti konať pred súdom výslovne dáva do súvislosti s faktickou činnosťou súdu a nie s jeho právnym hodnotením veci zaujatým v napadnutom rozhodnutí. Právnym posúdením veci súdom, spočívajúcim v aplikácii hmotnoprávneho alebo procesného predpisu na zistený skutkový stav vyjadreným v rozhodnutí, sa vo všeobecnosti účastníkovi neodníma možnosť uplatnenia jeho procesných práv v zmysle citovaného ustanovenia. To platí aj v prípade posúdenia, či skutočnosti uvedené v návrhu na odpustenie zmeškania lehoty a v konaní preukázané sú ospravedlniteľnými dôvodmi pre ktoré je treba návrhu vyhovieť. Aj tu ide o právne posúdenie zisteného skutkového stavu a jeho prípadná nesprávnosť zakladá vadu podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. a nie vadu podľa § 237 písm. f/ O.s.p.

Z uvedeného možno teda vyvodit', že zamietnutím návrhu na odpustenie zmeškania lehoty z dôvodu, že súd neuzná žalobcom tvrdené okolnosti za ospravedlniteľný dôvod, neodníma sa účastníkovi možnosť pred súdom konať. Opačný názor vyslovený dovolateľom dovolací súd nepovažuje za správny.

So zreteľom na uvedené, a pretože v dovolacom konaní nevyšli najavo žiadne vady, pre ktoré pripúšťa Občiansky súdny poriadok dovolanie podľa § 237 O.s.p., dovolaciemu súdu nezostalo iné, ako dovolanie žalobcu odmietnuť podľa ustanovenia § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. februára 2008

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: